

Carl Michael Bellman

No 35

Szívszerelméről

[illegible][illegible]

Nem véti el egy sem a kricsmót;

Hegy leve várja, ha célba jutott.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

Majd csak elillan a gyászom.

[illegible]

Ám most, Anna Gréta, végem,
 Mint lépbe ragadt madárka, tőled
 Már nem futhatok én meg, érzem,
 És a halál a reményem.

[illegible][illegible][illegible]

Egy csöpp kell vagy kettő, három,
Négy kell a szived sebére éppen!
Annyi elég, hogy már ne fájjon,
Hajtsd fel a bort a kupából!

[illegible]

Jól tudom már, Anna Gréta,

[illegible][illegible]

Allegretto

Bár a ku - pát ki - ta - pin - ta - ni gond, Nem vé - ti el egy sem a krics - mót;

Hegy le - ve vár - ja, ha cél - ba ju - tott. Raj - ta, ko - mák, i - gya - tok!

Mind o - da tán - to - rog, ar - ra cso - szog, Dön - ge - ti, ráz - za, ka - par - ja az aj - tót,

Tá - mo - lyog, oly - kor a föld - re po - tyog, Vért fröcs - köl a száj meg a

Minore

fog. Töltsd a bort, Mo- vitz ba- rá- tom! Ha

meg - csal a lány, e - lő a hor - dót; Éj - jel - nap - pal a

bor - ban á - zom, Majd csak el - il - lan a gyá - szom.

(Carl Michael Bellman *Fredman episztolái és dalai* című kötetéből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)